

Úvod

Vítejte v programu „ZMOCNĚNI“. Věříme, že Ježíš brzy přijde. Proto je letošní téma 10 dnů modliteb zaměřeno na pozvání Ducha svatého, aby proměnil naše životy i náš svět. Ještě před svou smrtí Ježíš slíbil dar Ducha svatého svým následovníkům:

„A já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy“ (Jan 14,16.17).

Krátce před tím, než odešel z této země, aby nám připravil místo ve věčnosti, Ježíš přikázal svým učedníkům, aby zůstali v Jeruzalémě a čekali na „Otcovo zaslíbení“, což byl křest Duchem svatým (Sk 1,4.5).

Bezpochyby jen Duch svatý může obnovit naše hříšná srdce:

„Dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vašeho nitra“ (Ez 36,26).

Jen Duch svatý může proměnit naše děti:

„Vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou“ (Iz 44,3).

A jen Duch svatý nás spojuje s Boží nebeskou rodinou:

„Sám Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti“ (Ř 8,16).

A to nejlepší – Bůh je víc než ochoten dát nám Ducha svatého:

„Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte dávat svým dětem dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí“ (L 11,13)!

Zaslíbení už je zde, čeká jen na to, až si ho přivlastníme.

Před dvěma tisíci lety se asi 120 věřících tísnilo v horní místnosti nad rušnými ulicemi Jeruzaléma. Odvážili se věřit Ježíšovu zaslíbení Ducha svatého. Odvážili se poslechnout Ježíšův příkaz čekat na tento dar (Sk 1–2). Proto se shromáždili a čekali. A když byl o Letnicích vylit Duch svatý, věřící byli zmocněni jako živí svědci vzkříšeného Spasitele Ježíše Krista! Milovali své rodiny i svou víru jako nikdy předtím. Obětovali se jako nikdy předtím. Povstali a odvážili se mluvit pro Krista jako nikdy předtím.

Duch svatý miluje pracovat uvnitř nás, aby se to projevilo také navenek! Zveme vás, abyste 10 dní modliteb neprožívali jen jako ojedinělý program, ale jako nový životní styl.

První den

Poznejme Ježíše jako živého Spasitele

Boží slovo

Skutky apoštolů 1,1–3: „První knihu, Theofilu, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku až do dne, kdy v Duchu svatém přikázal svým vyvoleným apoštolům, jak si mají počínat, a byl přijat k Bohu; jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Ještě čtyřicet dnů pobýval Kristus na zemi, připravoval učedníky na dílo, které měli vykonat, a vysvětloval jim to, co až dosud nebyli schopni pochopit. Hovořil o prorocích, která se týkala jeho příchodu, zavržení Židy a jeho smrti, a ukazoval jim, že tyto předpovědi se do nejmenších podrobností vyplnily. Řekl jim, že v naplnění těchto prorocství by měli rozpoznat ujištění o moci, která bude provázet jejich budoucí působení. V Písmu čteme: *„Tehdy jim otevřel mysl, aby rozuměli Písmu. Řekl jim: »Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem.«* A dodal: *„Vy jste toho svědky.“* (L 24,45–48)

Učedníci během dnů, které s nimi Kristus nyní strávil, získali novou zkušenost. Když slyšeli, jak jejich milovaný Učitel vysvětluje Písmo ve světle všech uplynulých událostí, jejich víra v něj se prohloubila. Nyní mohli prohlásit: *„Víme, komu jsme uvěřili“* (viz 2Tm 1,12). Začali si uvědomovat podstatu a rozsah svého úkolu a pochopili, že mají hlásat světu pravdy, které jim byly svěřeny. Byli svědky událostí Kristova života, jeho smrti a vzkříšení; znali prorocství poukazující na tyto události i tajemství plánu spasení, stejně jako Ježíšovu moc odpouštět hříchů. A to vše měli oznámit světu. Měli se obrátit a v Ježíšově moci zvěstovat evangelium o pokoji a spasení.“ (Poslové naděje a lásky, s. 17–18; AA 26–27)

Zaměření modliteb

Prosme Boha, aby poslal Ducha svatého, který učiní Boží slovo světlem pro naši cestu víry. Poděkujme Bohu, že Ježíš Kristus se nám dal poznat jako živý Spasitel prostřednictvím vyslyšených modliteb.

Modlitby za nemocné.

Druhý den

Sladte své priority s prioritami Božího království

Boží slovo

Skutky apoštolů 1,6–8: „Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: ‚Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?‘ Řekl jim: ‚Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.‘“

Pohled Ellen Whiteové:

„Pověřením k hlásání evangelia o Kristově království byly položeny základy misijní činnosti. Učedníci měli horlivě pracovat pro všechny lidi a předávat jim pozvání milosti. Neměli čekat, až za nimi lidé přijdou, ale měli jít se svým poselstvím k nim.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 18; AA, s. 28)

„Učedníci měli pracovat v Kristově jménu. Každým svým slovem a činem měli obracet pozornost k Ježíši, protože z něj vychází životodárná síla, která má moc zachraňovat hříšníky. Základem jejich víry měl být on, zdroj milosti a síly. V jeho jménu měli předkládat nebeskému Otci své prosby a měli být vyslyšeni. Měli křtít ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Ježíšovo jméno mělo být jejich heslem, poznávacím znamením, sjednocujícím poutem, měřítkem pro jejich jednání a zdrojem jejich úspěchu. V Božím království nebude uznáno nic, na čem nebude napsáno Kristovo jméno.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 18; AA, s. 28)

„Kristus před svým nanebevstoupením seznámil učedníky s jejich úkolem. Pověřil je vykonáním své poslední vůle, v níž odkázal světu poklady věčného života. Řekl jim asi toto: ‚Byli jste svědky toho, že jsem obětoval svůj život za tento svět. Viděli jste, kolik úsilí jsem vynaložil ve prospěch Izraele. A přestože můj lid ke mně nechtěl přijít, aby měl život, přestože kněží a přední mužové se mnou jednali, jak se jim zlíbilo, a zavrhli mě, dostanou ještě další příležitost k přijetí Božího Syna. Viděli jste, že rád přijímám všechny, kteří ke mně přicházejí a vyznávají své hříchy. Kdo ke mně přijde, toho v žádném případě neodmítnu. A vám, svým učedníkům, svěřuji toto poselství milosti. Zvěstujte je židům i pohanům – nejdříve Izraeli a potom všem národům, jazykům a kmenům. Všichni, kdo uvěří, by se měli sjednotit a vytvořit jednu církev.‘“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 18; AA, s. 27–28)

Zaměření modliteb

Odevzdejme své osobní priority Ježíši jako Pánu. Prosme Boha, aby se jeho království stalo naší prioritou.

Modlitby za sousedy a okolí sboru.

Třetí den

Setkejme se s Ježíšem, až překvapí svět

Boží slovo

Skutky apoštolů 1,9–11: „Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: ‚Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.‘“

Pohled Ellen Whiteové:

„Když nastal čas, aby Kristus vystoupil ke svému Otci, zavedl své učedníky až k Betanii. Tady se zastavil a učedníci ho obestoupili. Jako by je chtěl ujistit o své ochraňující péči, zvedl ruce, aby jim požehnal, a pomalu se od nich vzdaloval. ‚A když jim žehnal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe‘ (L 24,51).“ (Poslové naděje a lásky, s. 21; AA, s. 32)

„Zaslíbení druhého Ježíšova příchodu se mělo učedníkům provždy vrýt do paměti. Tentýž Ježíš, kterého viděli vystupovat do nebe, se znovu vrátí, aby vzal s sebou ty, kteří mu zde na zemi ochotně sloužili. Stejný hlas, který jim řekl: ‚Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku,‘ je přivítá i v nebeském království.“ (Poslové naděje a lásky, s. 21; AA, s. 33)

„I po Kristově nanebevstoupení apoštolové neustále cítili osobní Boží přítomnost a vnímali Boží lásku a světlo. Ježíš, který s nimi chodil a hovořil, který se s nimi modlil, probouzel v nich naději a utěšoval je, byl vzat do nebe. Rozloučil se s nimi poselstvím pokoje. Když jej andělé vítali v nebeském voze, zaslechli jeho slova: ‚A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku‘ (Mt 28,20). Vystoupil do nebe v podobě člověka. Věděli, že i před Božím trůnem zůstane jejich Spasitelem a přítelem, že jeho náklonnost k nim se nezmění a že již navždy bude spojen s trpícím lidstvem. Věděli, že před Otcem uplatní zásluhy své krve, že mu ukáže své probodnuté ruce a nohy, které mu připomenou, jakou cenu zaplatil za své vykoupené. Tato myšlenka je posilovala, když museli kvůli němu snášet potupu. Jejich vztah k němu byl nyní vřelejší, než když byl mezi nimi osobně přítomen. Kristus přebýval v jejich nitru, takže z nich vyzařovalo jeho světlo, láska a moc, a lidé, kteří se s nimi setkali, žasli.“ (Poslové naděje a lásky, s. 38; AA, s. 65)

Zaměření modliteb

Prosme Boha, aby připravil naše srdce na brzké setkání s Ježíšem a aby nám dal zakusit vědomí naléhavosti při přípravě na setkání s Ježíšem při jeho druhém příchodu.

Modlitby za ty, co odešli, a nevěřící členy našich rodin.

Čtvrtý den

Pokorně se sjednotíme v Kristově smýšlení

Boží slovo

Skutky apoštolů 1,12–14: „Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujit v sobotu. Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Když učedníci čekali na splnění zaslíbení, projevovali upřímnou lítost a pokorně vyznávali svou nevěru. Vzpomínali na slova, která jim Kristus řekl před svou smrtí, a začínali plně chápat jejich význam. Vzájemně si připomínali pravdy, které se jim vytratily z paměti a nyní se jim znovu vybavovaly. Vyčítali si, že Ježíšovi nerozuměli. Znovu se jim před očima promítaly všechny události jeho úžasného života. Když přemýšleli o jeho svatosti, měli pocit, že žádné břemeno není příliš těžké a žádná oběť příliš velká, a i jejich touhou bylo svědčit svým životem o kráse Kristova charakteru. Kdyby mohli uplynulé tři roky prožít ještě jednou, zachovali by se úplně jinak. Kdyby se mohli se svým Učitelem setkat znovu, udělali by všechno pro to, aby poznal, jak hluboce ho milují a jak upřímně litují každého projevu nevěry, jímž ho zarmoutili. Utěšovali se však myšlenkou, že jim odpustil. A rozhodli se, že pokud to jen bude možné, odčiní svou nevěru vyznáním Krista před celým světem.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 22; AA, s. 36)

„Tyto dny přípravy byly dny důkladného sebezpytování. Učedníci si byli vědomi své duchovní bídy a prosili svatého Boha, aby je pomazal a uschoptil k záchraně lidí. Nežádali požehnání jenom pro sebe, ale cítili tíhu zodpovědnosti za spasení druhých. Věděli, že evangelium má být hlášáno světu, a proto žádali o sílu, kterou jim Kristus zaslíbil.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 23; AA, s. 37)

„Učedníci se vytrvale a opravdově modlili, aby dokázali jednat s lidmi a promlouvat k nim při každodenních činnostech tak, aby byli hříšníci přiváděni ke Kristu. Odložili všechny neshody a touhu po prvenství, semkli se a vytvořili pravé křesťanské společenství.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 23; AA, s. 37)

Zaměření modliteb

Modleme se, abychom měli Kristovo smýšlení a postoj. Prosme o Ježíšovu pokoru při jednání s každým členem naší rodiny, našeho sboru i s přáteli.

Modlitby za křesťanský domov.

Pátý den

Čiňme pokání a nechejme se naplnit Duchem svatým

Boží slovo

Skutky apoštolů 2,1–4: „Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Kristus prohlásil, že vliv Božího Ducha bude provázet jeho následovníky až do konce. Od letnic až do současné doby je Utěšitel sesílán všem, kdo se zcela podřídili Bohu a oddali se jeho službě. Všem, kdo přijali Krista jako osobního Spasitele, je Duch svatý rádcem a svědkem, který je posvěcuje a vede. Čím důvěrnější vztah mají věřící k Bohu, tím přesvědčivější a mocnější je jejich svědectví o Spasitelově lásce a zachraňující milosti.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 28–29; AA, s. 48–49)

„Čas, který uplynul od doby, kdy se Kristus loučil se svými učedníky, nic nezměnil na jeho zaslíbení, že sešle Ducha svatého jako svého zástupce. Nepřitékají-li k lidem na zemi proudy Boží milosti, pak překážka není na Boží straně. Pokud se zdá, že se toto zaslíbení nenaplnuje tak, jak by mohlo, je to proto, že si její lidé neváží tak, jak by měli. Kdyby všichni toužili po Duchu svatém, byli by jím naplněni. Duchovní vyprahlost, temnota, úpadek a smrt se projevují všude tam, kde lidé věnují potřebě Ducha svatého jen malou pozornost. Zabývají-li se nepodstatnými věcmi, postrádají Boží moc, která je nezbytná pro růst a blaho církve a která s sebou přináší všechna ostatní požehnání. A to navzdory tomu, že se jim nabízí v neomezené míře.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 29; AA, s. 50)

„Víme-li, že toto je způsob, jak získat sílu, proč tedy nelačníme a nepraháme po daru Ducha? Proč o něm nemluvíme, nekážeme a neprosíme o něj? Jestliže rodiče dávají svým dětem dobré dary, tím spíše dá Bůh Ducha svatého těm, kdo mu slouží. Všichni Boží služebníci by měli prosit o každodenní křest Duchem svatým. Křesťanští pracovníci by se měli shromažďovat a prosit o zvláštní pomoc a nebeskou moudrost, aby byli schopni rozumně plánovat a jednat. Měli by se modlit především za to, aby Bůh v plné míře udělil Ducha svatého svým vyvoleným, kteří byli vysláni do misijních polí. Pod vlivem Ducha budou Boží služebníci hlásat pravdu s takovou mocí, jaké se nevyrovná veškerá čest a sláva, kterou nabízí svět.“ (*Poslové naděje a lásky*, s. 29; AA, s. 50–51)

Modlitební zaměření

Modleme se, aby nám Bůh dal dar Ducha svatého nad rámec všeho, co jsme kdy přijali.

Modlitby za seniory.

Šestý den

Odvážně se postavme za Krista a plně ho následujme

Boží slovo

Skutky apoštolů 4,24–31: „Když to bratří uslyšeli, pozdvihli jednomyslně hlas k Bohu a řekli: ‚Pane, který jsi učinil nebe i zemi i moře a všechno, co je v nich, ty jsi skrze Ducha svatého ústy našeho otce Davida, svého služebníka, řekl: »Proč zuří pohané hněvem a národy osnují marná spiknutí? Povstávají králové země a vladaři se srocují proti Hospodinu a jeho Mesiáši.« Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil, a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila. Pohleď tedy, Pane, na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby s odvahou a odhodlaně mluvili tvé slovo; a vztahuj svou ruku k uzdravování, čiň znamení a zázraky skrze jméno svého svatého služebníka Ježíše.‘ Když se pomodlili, otřáslo se místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým a s odvahou mluvili slovo Boží.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Jak zajímavá podívaná: Odevšad přicházejí lidé, aby si vyslechli od apoštolů pravdu o Ježíši. Tisknou se jeden na druhého a zaplňují chrám. Jsou zde i kněží a přední mužové. Stále ještě se nenávidně mračí. Jsou plní nemiřitelné zášti vůči Kristu a na jejich ruku stále ještě ulpívá krev, kterou prolili, když křižovali Spasitele světa. Domnívali se, že apoštolové budou zastrašeni násilím a vraždou; namísto toho se setkávají s nebojácnými muži, kteří plní Ducha a s velkou mocí hlásají, že Ježíš Nazaretský je Bůh. Slyší je, jak směle prohlašují, že ten, koho před nedávnem ponižovali, zesměšňovali, surově bičovali a nakonec ukřižovali, je Pánem života, který je nyní vyvýšen a usedl po Boží pravici.“ (Poslové naděje a lásky, s. 25; AA, s. 42)

„Učedníci mohli o Ježíši hovořit s jistotou. Vždyť byl jejich přítelem a starším bratrem. Byli s ním v tak úzkém spojení, jako by seděli vedle něj v nebeském království. Když o něm vydávali svědectví, hovořili s velkým nadšením. Jejich nitro přetévalo tak dokonalou, hlubokou a nevýslovnou laskavostí, že byli ochotni jít až na konec světa a svědčit o Kristově moci. Z celého srdce toužili pokračovat v díle, které Ježíš začal. Uvědomovali si, jak velký dluh mají vůči nebi, a cítili odpovědnost za své dílo. Posílení darem Ducha svatého a plni nadšení se vydali rozmnožovat vítězství kříže. Duch je povzbuzoval a promlouval skrze ně. Z jejich tváří vyzařoval Kristův pokoj. Zasvětili své životy jeho službě a celou svou bytostí potvrzovali toto rozhodnutí.“ (Poslové naděje a lásky, s. 27; AA, s. 46)

Modlitební zaměření

Modleme se za svatou odvalu být těmi, kými nás chce mít Duch svatý!

Modlitby za mládež.

Sedmý den

Z dětí i všech generací učinme učedníky, kteří zvěstují Ježíše

Boží slovo

Skutky apoštolů 2,17–18: „*A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi, synové vaši a vaše dcery budou mluvit v prorockém vytržení, vaši mládenci budou mít vidění a vaši starci budou mít sny. I na své služebníky a na své služebnice v oněch dnech sešlu svého Ducha, a budou prorokovat.*“

Pohled Ellen Whiteové:

„Boží záměr pro děti vyrůstající u našich krbů je mnohem větší, než jsme si dosud ve své omezené představivosti dokázali představit. Z těch nejpokornějších prostředí byli v minulosti povoláni ti, které Bůh shledal věrnými, aby o něm svědčili na nejvyšších místech. I mnohý dnešní chlapec, který vyrůstá jako Daniel ve svém judském domově při studiu Božího slova a díla, který se učí lekcím věrné služby, jednou obstojí v zákonodárných shromážděních, v soudních síních či na královských dvorech jako svědek Krále králů. Mnozí budou povoláni k vyšší službě. Celý svět se otevírá evangeliu. ... Ze všech koutů světa přichází volání hříchem zasažených srdcí po poznání Boha lásky. ... Odpovědnost leží na nás, kteří jsme tuto pravdu poznali, a na našich dětech, kterým ji můžeme předat, abychom na tuto výzvu odpověděli. Do každé domácnosti a do každé školy, ke každému rodiči, učiteli i dítěti, které ozářilo světlo evangelia, přichází v této rozhodující chvíli otázka, kterou kdysi v kritickém okamžiku izraelských dějin uslyšela královna Ester: „*Kdo ví, zda jsi nedosáhla královské hodnosti právě pro chvíli, jako je tato?*““ (*The Adventist Home*, s. 484)

„Rodiče by měli zvláštním způsobem chápat sami sebe jako Boží nástroje k výchově svých dětí, aby zachovávaly Hospodinovu cestu. Jako Abraham musejí pilně zkoumat Písmo, aby poznali, jaká je Hospodinova cesta, a mohli tak učit svou domácnost. Micheáš říká: „*Co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem*“ (Mi 6,8). Aby mohli být učiteli, musejí se rodiče stát nejprve žáky – neustále čerpat světlo z Božích výroků a příkladem i slovem toto vzácné světlo přenášet do výchovy svých dětí. Díky světlu, které mi Bůh dal, vím, že muž i žena mají být v domově kazateli, lékaři, ošetřovateli i učiteli, mají poutat své děti k sobě a k Bohu, vychovávat je k tomu, aby se vyhýbaly každému zvyku, který by jakýmkoli způsobem škodil Božímu dílu v jejich těle, a učit je pečovat o každou část živého organismu.“ (*The Adventist Home*, s. 184)

Modlitební zaměření

Modleme se, aby Bůh mohl na nás i našich dětech naplnit své zaslíbení o naplnění Duchem svatým.

Modlitby za děti.

Osmý den

Milujme svou rodinu víry tak, jak ji miluje Ježíš

Boží slovo

Skutky apoštolů 2,41–47: „Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytvrvali poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Když se Kristova milost projeví ve slovech a skutcích věřících, světlo zazáří k těm, kteří jsou v temnotě; protože zatímco rty mluví k Boží chvále, ruce se vztahují v dobročinnosti k záchraně hynoucích. Čteme, že o Letnicích, když Duch svatý sestoupil na učedníky, nikdo neřekl, že něco z toho, co má, je jeho vlastní. Všechno, co měli, bylo určeno k pokroku podivuhodné reformace. A tisíce lidí byly obráceny v jediný den. Když dnes věřící jednají podle stejného Ducha a se stejnou štědrostí dávají Bohu z toho, co je jeho, bude vykonáno dalekosáhlé dílo.“ (Manuskript 95, 1907, odst. 17)

„Věřící měli navždy uchovávat lásku, která naplnila srdce apoštolů po seslání Ducha svatého. Měli jít vpřed v ochotné poslušnosti nového přikázání: *‘Jako jsem já miloval vás, i vy se milujte navzájem’* (J 13,34). Měli být tak úzce spojeni s Kristem, aby byli schopni plnit jeho požadavky. Moc Spasitele, který je mohl ospravedlnit svou spravedlností, měla být vyvýšena.“ (Testimonies for the Church, sv. 8, s. 241)

„Když se po vylití Ducha svatého vydali učedníci zvěstovat živého Spasitele, jejich jedinou touhou bylo zachránovat lidi. Přitom se radovali ze společenství s věřícími, v němž nacházeli útěchu. Byli laskaví, ohleduplní, nezištní a ochotní obětovat pro pravdu cokoli. Při každodenním setkávání si vzájemně projevovali lásku, jak jim to přikázal Kristus. Nesobeckými slovy a činy se snažili probudit tuto lásku i v druhých.“ (Poslové naděje a lásky, s. 315–316; AA, s. 547)

Modlitební zaměření

Prosme Boha, aby naplnil naše srdce láskou, kterou potřebujeme k péči o lidi, které povolává do církve.

Modlitby za budoucnost sboru a sborové volby.

Devátý den

Všímejme si přehlížených a pečujme o ně

Boží slovo

Přečtěte si Skutky apoštolů 3,1–10: „Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě. Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam vcházeli. Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu. Petr spolu s Janem na něj upřeli zrak a řekli: ‚Pohleď na nás!‘ Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane. Petr však řekl: ‚Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!‘ Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby, vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha. Když poznali, že je to ten, co sedal a žebrol před chrámem u Krásné brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Každý laskavý čin, prokázaný v Ježíšově jménu, přijímá On, jako by byl učiněn jemu samotnému, protože Bůh svůj zájem spojuje se zájmem trpícího lidstva a své církvi svěřil vznešené poslání sloužit Ježíši tím, že pomáhá a žehná potřebným a trpícím. Na všechny, kteří jim budou sloužit ochotným srdcem, spočine Hospodinovo požehnání.“ (*Counsels on Stewardship*, s. 164)

„Pouze Kristova metoda přinese skutečný úspěch při oslovování lidí. Spasitel se stýkal s lidmi jako ten, kdo toužil po jejich dobru. Projevoval jim soucit, sloužil jejich potřebám a získal si jejich důvěru. Pak jim řekl: ‚Následujte mě.‘“ (*The Ministry of Healing*, s. 143)

„Je zapotřebí přiblížit se k lidem osobním úsilím. Kdyby se méně času věnovalo kázání a více času osobní službě, byly by vidět větší výsledky. Chudí mají být podporováni, nemocní ošetřováni, zarmoucení a pozůstalí potěšováni, nevědomí vyučováni, nezkušeným má být poskytnuta rada. Máme plakat s plačícími a radovat se s radujícími. Tato práce, doprovázená mocí přesvědčování, modlitby a Boží lásky, nebude a nemůže zůstat bez ovoce.“ (*The Ministry of Healing*, s. 143–144)

Modlitební zaměření

Modleme se o to, abychom měli Ježíšovo srdce pro přehlížené lidi v nouzi.

Modlitby za město, stát, svět.

Desátý den

Praktikujme radikální štědrost

Boží slovo

Skutky apoštolů 4,32–35: „Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost. Nikdo mezi nimi netrpěl nouzi, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je, a peníze, které utržili, skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval.“

Pohled Ellen Whiteové:

„Tato štědrost ze strany věřících byla důsledkem vylití Ducha svatého. Všichni, kdo uvěřili evangeliu, *byli jedné mysli a jednoho srdce* (Skutky 4,32). Spojoval je jeden společný zájem – úspěšně splnit úkol, jimž byli pověřeni. Chamtivost neměla v jejich životě žádné místo. Svě bratry a věc, kterou zastávali, milovali víc než peníze a majetek. Svými skutky dosvědčovali, že lidé pro ně mají větší hodnotu než světský blahobyt.“ (Poslové naděje a lásky, s. 41; AA, s. 70–71)

I kdybychom prozkoumali nebesa a zemi, marně bychom hledali mocnější pravdu než tu, která se projevuje ve skutcích milosrdenství vůči lidem, kteří potřebují naše porozumění a pomoc. To je ona pravda Ježíše Krista. Budou-li se vyznavači Kristova jména řídit zásadami zlatého pravidla, bude evangelium provázet táž moc, jaká je provázela v apoštolských dobách.“ (Myšlenky o naději, s. 79; MB, s. 137)

„A tak tomu bude vždy, když život člověka ovládne Duch svatý. Lidé naplnění Kristovou láskou se budou řídit příkladem toho, který se kvůli nim stal chudým, aby oni jeho chudobou zbohatli. Všechny dary přijaté od Boha, jako jsou peníze, čas nebo moc, budou považovat pouze za prostředky k povznesení díla evangelia. Tak tomu bylo v prvotní církvi; a pokud se v dnešní církvi stane, že se členové pod vlivem Ducha odvrátí od věcí tohoto světa a budou ochotni přinášet oběti, aby mohli jejich bližní slyšet evangelium, pak budou mít zvěstované pravdy na posluchače mocný vliv.“ (Poslové naděje a lásky, s. 41; AA, s. 71)

Modlitební zaměření

Prosme Boha, aby nám dal štědré srdce a touhu po opravdové jednotě s ostatními věřícími.

Modlitby za zmocnění Duchem svatým ve všech oblastech osobního života.